

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/117/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211207069
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2012:4211207069.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci navrhovateľky: Z. F., rod. A., nar. XX.X.XXXX, bytom K., časť K., N. XXX/X, v konaní zastúpená JUDr. Líviou Kňazičkovou, advokátkou so sídlom Námestie M. R. Štefánika 6, Komárno proti odporcovi: X. F., nar. XX.X.XXXX, bytom K., B. XXX/XX, v konaní zastúpený JUDr. Máriou Gatialovou, advokátkou so sídlom Komárno, Lodná 4657/2A, o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletému: V. F., nar. X.X.XXXX, v konaní maloletý zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Komárne

rozhodol:

Súd na čas po rozvode manželstva **z v e r u j e** maloletého V. F., nar. X.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Otec maloletého je povinný prispievať na výživu maloletého sumou 40,- eur mesačne. Výživné je splatné vždy do 20. dňa každého mesiaca vopred do rúk matky maloletého s účinnosťou od 21.12.2011, do rúk matky maloletého.

Zročné výživné na maloletého za obdobie od 21.12.2011 do 20.10.2012 vo výške 140,- eur je otec maloletého **p o v i n n ý** zaplatiť do rúk matky maloletého v lehote do 31.12.2012.

Otec maloletého je **o p r á v n e n ý** stretávať sa s maloletým každú stredu v čase od 15.00 hod. do 17.00 hod., každý páry týždeň od piatku od 17.00 hod. do soboty do 19.00 hod. a nepáry týždeň od soboty od 15.00 hod. do nedele do 17.00 hod. s tým, že otec si maloletého, s výnimkou stredy, prevezme a tohto odovzdá v mieste bydliska matky maloletého, pričom v stredu si ho prevezme v školskom zariadení, ktoré maloletý navštevuje.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 21.4.2011 domáhala rozvodu manželstva s odporcom a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému synovi na čas po rozvode manželstva. Maloletého na čas po rozvode manželstva navrhla zveriť do jej osobnej starostlivosti a odporcu navrhla zaviazat' prispievaním na výživu maloletého vo výške 70,- eur mesačne. Súčasne navrhla upraviť stretnutia otca s maloletým v rozsahu špecifikovanom v návrhu.

Odporca s rozvodom manželstva nesúhlasil, avšak pre prípad rozvodu manželstva navrhol maloletého zveriť do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov.

Prvostupňový súd rozsudkom z 26.10.2011 manželstvo navrhovateľky a odporcu rozviedol a o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode manželstva rozhodol tak, že maloletého zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov maloletého. Súd na čas trvania striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov maloletého výživné na maloletého neurčil. Súd súčasne rozhodol o náhrade trov konania.

Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 7Co/48/2012-101 z 22.3.2012 zrušil odvolaním matky maloletého napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode manželstva a náhrady trov konania a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa nevykonal dostatočné dokazovanie na zistenie osobnostných a osobných pomerov na strane otca maloletého, najmä či je reálne, aby otec mohol zabezpečiť starostlivosť o dieťa a zároveň vykonávať zamestnanie. Konštatoval, že súd neskúmal schopnosti otca ohľadom zabezpečenia všetkých potrieb maloletého zistením pomerov, v ktorých by maloletý žil.

Súd po tom, ako rozsudok v časti rozvodu manželstva rodičov maloletého nadobudol právoplatnosť, doplnil vo veci dokazovanie prednesmi rodičov maloletého a listinami tvoriacimi obsah spisu za účelom zabezpečenia dostatočných podkladov pre rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode manželstva.

Podľa § 24 ods. 1 citovaného zákona V rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine (1) Rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. (2) Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1 citovaného zákona, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. (ods. 2 citovaného ustanovenia).

Podľa § 62 ods. 5 citovaného zákona výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že obaja rodičia maloletého majú rovnocenné podmienky pre osobnú starostlivosť o maloletého. Matka maloletého spolu s maloletým, ktorý po prerušení spolužitia rodičov maloletého zostal v jej starostlivosti, naďalej býva v 3-izbovom rodinnom dome v K., spolu so svojou matkou, teda starou matkou maloletého a otec maloletého býva sám v 4-izbovom rodinnom dome v K. Maloletý v tomto školskom roku navštevuje nultý ročník Základnej školy s v.j.m. v K., kde navštevuje školskú jedáleň aj školskú družinu. Maloletého do školy vodí matka, ktorá chodí aj na rodičovské združenia. Otca maloletého však v škole nepoznajú.

Matka maloletého je zamestnaná v Západoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s. s pracoviskom v K. a jej priemerný čistý mesačný príjem za prvých 9 mesiacov roku 2012 je 451,42 eur. Jej pracovná doba je pružná, keď začiatok je o 8.00 hod a koniec pracovnej doby je o 14.00 hod. Voliteľný pracovný čas je od 6.00 hod. do 8.00 hod. a od 14.00 hod. do 16.00 hod. Otec maloletého je zamestnaný v X. a podľa

oznámenia uvedeného zamestnávateľa, otec maloletého požiadal ústne o úpravu pracovného času a tento mu vyhovel. Jeho pracovný čas je od 7.00 hod do 15.00 hod. a jeho priemerný čistý mesačný príjem za prvých 9 mesiacov roku 2012 je 409,31 eur. Maloletý od roku 2011 navštevuje logopéda v intervaloch dva krát mesačne, a to v sprievode matky, keď otec na výzvu matky, aby aj on absolvoval návštevu logopéda s maloletým, do rozhodnutia súdu nereagoval. Maloletý sa s otcom stretáva v stredu a od piatka do soboty. Keď matka maloletého navrhla otcovi, aby maloletý bol počas letných prázdnin u neho po dobu jedného mesiaca, otec s tým nesúhlasil. Otec maloletého svoj nesúhlas vysvetlil na pojednávaní vo veci obavou z toho, že by synovi bolo dlho byť s ním po celý mesiac. Báť sa, že by sa syn ku koncu mesačného pobytu u neho už necítil dobre. Otec, ktorý neprejavil záujem ani o dvojtýždňový pobyt maloletého u neho, napriek tomu zotrval na tom, aby syn bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorí by sa v starostlivosti o neho starali po týždni.

Podľa názoru súdu, aj keď je nepochybné, že otec prejavuje záujem o maloletého a citový vzťah medzi otcom a synom je dobrý, záujem otca o uspokojovanie potrieb maloletého nie je takej kvality ako zo strany matky, ktorá s maloletým pravidelne, dva razy do mesiaca, navštevuje logopéda, chodí na rodičovské združenia, pričom otec vôbec neprejavil záujem absolvovať tieto „povinnosti“ rodiča spolu s matkou maloletého, resp. namiesto nej. Navyše, doterajší model starostlivosti o maloletého, ktorý je v starostlivosti matky a s otcom sa stretáva aj v týždni (v stredu) a počas víkendov, pričom u otca aj spí z piatka na sobotu, sa po prerušení spolužitia rodičov maloletého osvedčil, maloletý je aj podľa názoru svojej učiteľky citovo vyrovnaný, kludný. S poukazom na uvedené súd má za to, že je v záujme maloletého už zabehnutý a fungujúci model starostlivosti o maloletého (po rozvode manželstva jeho rodičov) nenarušiť, a tak na čas po rozvode manželstva zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky, ktorá starostlivosť je zatiaľ na prospech maloletého. Maloletý je podľa vyučujúcej nielen kludný, citovo vyrovnaný, ale je v škole aj obľúbený a kamarátsky. Do školy chodí pripravený.

Rozsah vyživovacej povinnosti rodičov k deťom nie je v zákone výslovne vyjadrený, až na jeho minimum. Vyplyva však zo všeobecne uznávaného hľadiska, že výživným má byť dieťaťu zaistená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá sociálnemu postaveniu rodičov, a ktorú by rodičia deťom zaisťovali, keby žili v spoločnej domácnosti. V danom prípade obaja rodičia maloletého nemajú inú vyživovaciu povinnosť. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že v možnostiach a schopnostiach otca maloletého je prispievať na výživu maloletého syna sumou 40,- eur mesačne, keď súd zohľadnil zvýšené výdavky otca na cestovné v súvislosti s jeho cestami za synom. Súd má za to, že takto určené výživné je primerané potrebám maloletého, ktorý je zdravý, až na návštevy logopéda, a to vzhľadom na jeho vek, zdravie a iné nevyhnutné potreby primerané jeho veku a prospešné jeho zdravému vývinu.

Súd súčasne vyčíslil výšku ročného výživného na maloletého za obdobie od právoplatnosti rozsudku v časti rozvodu manželstva, t.j. od 21.12.2011 do 20.10.2012, teda do ostatnej lehoty splatnosti výživného pred rozhodnutím súdu vo veci. Súd po zohľadnení pravidelných mesačných príspevkov otca na výživu maloletého vo výške 30,- eur mesačne, pričom otec ostatný raz príspevok v uvedenej výške uhradil matke maloletého v mesiaci september 2012, vyčíslil ročné výživné na maloletého sumou 140,- eur $[(11 \times 40,-) - (10 \times 30,-)]$, ktorú sumu uložil otcovi maloletého zaplatiť do rúk matky maloletého v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p. a s poukazom na ustanovenie § 162 ods. 2 O.s.p. v lehote do 31.12.2012, keď mal za to, že takto určená lehota je v záujme maloletého.

Súd pri rozhodovaní o úprave styku otca s maloletým dbal o to, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a právo otca, ktorému nebol maloletý zverený do osobnej starostlivosti, na pravidelný kontakt s maloletým. Preto súd upravil styk otca s maloletým v širšom rozsahu, potrebnom pre udržanie a rozvíjanie vzťahu otca a syna tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd pritom prihliadol na skutočnosť, že realizácia styku je právom každého rodiča a maloletého dieťaťa, nie je však povinnosťou. Je v záujme všetkých zúčastnených, aby rodičia v budúcnosti nepodávali maloletému negatívne skreslené informácie, nedávali pred dieťaťom najavo svoj negatívny postoj k druhému rodičovi, aby sa nevytváral negatívny vzťah maloletého k druhému rodičovi. Bude záležať najmä na otcovi maloletého, aby počas svojich stretnutí s maloletým tomuto zabezpečil taký program, aby maloletý mal pocit pohody a spokojnosti a cítil sa u neho dobre aj po vyše týždňovom pobyte. Maloletý vo svojom ďalšom vývoji bude nepochybné potrebovať popri matke,

v osobnej starostlivosti ktorej sa nachádza, aj mužský vzor, a preto súd rozhodol o rozšírenom styku otca, keďže je predpoklad, že pri citlivom prístupe oboch rodičov si maloletý zachová zdravé vzťahy s oboma rodičmi.

Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne neplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.